

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci

Žalobce: **SBS Dřevostavby s.r.o.**, IČO:25721283,
sídlem: Francouzská 55, 101 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**,
IČO:00025429, sídlem: Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 154 245 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby byl žalovaný povinen zaplatit žalobci částku 154 245 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 1. 12. 2020 do zaplacení ve výši 8,25% ročně.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 300 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou ke zdejšímu soudu doručenu 21.1.2021 se žalobce domáhal po žalované zaplacení částky 154 245 Kč s příslušenstvím, jakožto zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu měla vzniknout v souvislosti s nesprávným úředním postupem v řízení vedeném před Okresním soudem ve Vyškově pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce uváděl, že svůj nárok předběžně u žalované 31.5.2020 uplatnil, žádal o přiměřené zadostiučinění imateriální újmy ve výši 169 995 Kč z namítaného řízení. Nárok byl ze strany žalované uznán pouze z části, ve výši 15 750 Kč, který žalovaná plnila. Žalobce nesouhlasil s vyřízením nároku žalovanou a domáhal se náhrady zbytku přiměřeného zadostiučinění, které žádal. V žalobních tvrzeních popsal průběh namítaného řízení vedeného u Okresního soudu ve Vyškově pod sp. zn. [REDAKCE] ve kterém vystupoval v shodném procesním postavení žalobce, a které probíhalo od 28.11.2013 do 8.3.2020, kdy bylo pravomocně skončeno. V řízení shledával dílčí průtahy a další nesprávný úřední postup spočívající v absenci zasílání podání žalovaného žalobci v průběhu řízení, uváděl hrubé nedostatky v odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně, úmyslnou rozsáhlou škodu, která byla způsobena soudkyní Láníkovou jejím jednáním, a to především pokud jde o zbytečná

Shodu s prvopisem potvrzuje Ekrťová Lucie

předvolání k jednání soudu do Vyškova ve dnech 2.6.2016 a 1.3.2018, ke kterým se nikdo jiný další nedostavil. Uvedl, že nebýt úmyslného jednání soudkyně, která v řízení nepostupovala nestranně a nerozhodovala spravedlivě, nebylo by nutné podávat odvolání a spor by mohl být skončený již s vyhotovením znaleckého posudku po 13 měsících. Průtahy označil v namítaném řízení za katastrofální, a podrobně odůvodnil částku finančního zadostiučinění, které se domáhá.

2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila předběžné uplatnění nároku žalobce na přiznání přiměřeného zadostiučinění z nesprávného úředního postupu v řízení vedeném před Okresním soudem ve Vyškově pod sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] dne 31.5.2020 žádostí z 20.5.2020, když následně stanoviskem ze 4.11.2020 žalovaná konstatovala, že v předmětném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb. a poskytla žalobci zadostiučinění ve výši 15 750 Kč. Žalovaná rekapitulovala průběh namítaného řízení, trvajících celkově 6 let a 3 měsíce s tím, že žalobce vystupoval ve shodném procesním postavení žalobce v předmětném řízení, taktéž dospěla v rámci vyřízení žádosti k existenci neodůvodněných průtahů na straně soudu, zejména v období od března roku 2014 do března roku 2016 a dále od června roku 2018 do května roku 2019 a k nekoncentrovanosti vedení řízení, a z tohoto důvodu dospěla k existenci odpovědnostního titulu, tedy nesprávného úředního postupu. Následně vyložila, z čeho vycházela při určení výše finančního zadostiučinění a jak zhodnotila základní hlediska ustanovení § 31a OdpŠk při určení konečné výše. Svůj závěr o odůvodněnosti již poskytnutého finančního zadostiučinění ve výši 15 750 Kč odůvodnila především nízkým významem řízení pro účastníka s ohledem na předmět posuzovaného řízení, ve kterém šlo o zaplacení částky 5 181 Kč s příslušenstvím a odstranění vytčených závad na dveřích. Ze všech shora uvedených důvodů s poukazem na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu ČR proto žalovaná žádala žalobu na další finanční zadostiučinění v plném rozsahu zamítnout.
3. Soud ve věci rozhodoval ve smyslu ustanovení § 115a o.s.ř., podle kterého k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí. Žalobce s tímto postupem souhlasil ve svém podání doručeném soudu 22.2.2021, žalovaná pak v rámci svého vyjádření k žalobě ze dne 17.2.2021. Soud proto věc projednal a rozhodl, aniž by jednání nařizoval.
4. Z podstatného obsahu spisu Okresního soudu Vyškov sp. zn. [REDAKCE] má soud za prokázaný následující průběh řízení: 28.11.2013 byla podána žaloba žalobcem ve shodném procesním postavení žalobce o zaplacení částky 5 181 Kč s příslušenstvím ze smlouvy o dílo z reklamačního řízení. 12.12.2013 soud vyzýval žalobce k odstranění vad žaloby, k jejímu doplnění došlo 6.1.2014. Následovala výzva k zaplacení soudního poplatku z 10.1.2014 na žalobce, následně výzva k vyjádření se k žalobě pro žalovaného zasílaná 11.2.2014. 21.2.2014 soud obdržel vyjádření žalovaného, které bylo 26.3.2014 žalobci přeposíláno. 10.12.2014 soud obdržel žádost Obvodního soudu pro Prahu 10 o zapůjčení spisu, 8.3.2016 z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti předsedkyně senátu předseda soudu určil věc k projednání jinému soudci. Ústní jednání bylo nařízeno na 2.6.2016 referátem z 22.4., následovala omluva žalovaného z ústního jednání 27.5.2016 a doplnění vyjádření žalovaného 27.5.2016. Ústní jednání bylo konáno 2.6.2016, provedeny listinné důkazy a jednání odročeno na neurčito. Následovalo doplnění žaloby z 28.6.2016 a 19.7.2016, usnesením z 22.12.2016 byl žalobce vyzýván ke splnění procesních povinností. Opětovná výzva pro žalobce k doplnění důkazů byla činěna usnesením z 27.2.2017, kde taktéž byl vyzýván žalovaný. Vyjádření žalovaného soud obdržel 21.3.2017 a vyjádření žalobce 31.3.2017. Usnesením z 3.8.2017 byl ustanoven znalec k vypracování znaleckého posudku. Soud následně obdržel žádost o zproštění ze strany znalce z 22.8.2017, kterému následně vyhověl usnesením z 28.8.2017, kdy byl znalec zproštěn

vypracování znaleckého posudku a ustanoven znalec nový. Následně bylo nařízeno místní šetření znalcem. 16.11.2017 byl doručen znalecký posudek včetně jeho vyúčtování a usnesením z 28.12.2017 došlo k určení výše znalečného. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno včasné odvolání žalobcem 1.2.2018, následovala žádost o prodloužení lhůty k vyjádření se od žalovaného z 29.1.2018 a sdělení žalobce z 1.2.2018. Soud následně obdržel vyjádření žalované z 26.2.2018. V rámci konaného ústního jednání dne 1.3.2018 byl ve věci vyhlášen rozsudek, jímž pod výrokem I. byla uložena povinnost k odstranění reklamovaných vad, pod výrokem II. byla zčásti zamítnuta žaloba na odstranění dalších reklamovaných vad a pod výrokem III. byla zamítnuta žaloba na zaplacení částky 5 181 Kč. Výroky IV. až VI. bylo rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Proti rozsudku bylo podáno včasné odvolání žalobcem 24.4.2018, následně byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku z odvolání 2.5.2018. Předkládací zprávou byla věc předložena 23.5.2018 soudu odvolacímu, následně byl spis vrácen bez věcného vyřízení, když nebylo rozhodnuto o celém předmětu řízení. Následně byl vydán doplňující rozsudek dne 17.5.2019, jímž byl zamítnut nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení. Spis byl opětovně předložen Krajskému soudu v Brně, jako soudu odvolacímu 2.7.2019, následně bylo podáno odvolání proti rozsudku ze strany žalobce, které bylo taktéž založeno. Spis byl vrácen opět bez věcného vyřízení soudu prvního stupně 27.9.2019, usnesením z 10.10.2019 bylo následně odmítnuto odvolání žalobce. Předkládací zprávou ze 4.11.2019 byla věc předložena soudu odvolacímu, který usnesením z 27.11.2019 potvrdil usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí odvolání. Ústní jednání bylo nařízeno na 23.1.2020, následně konáno a ve věci byl vyhlášen rozsudek soudem odvolacím, kdy pod výrokem I. bylo odvolání žalobce proti výroku III. v rozsudku soudu prvního stupně odmítnuto, pod výrokem II. byl částečně rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. zrušen, pod výrokem III. částečně rozsudek soudu prvního stupně potvrzen a pod výroky IV. potvrzeny výroky IV., V. a VI. rozsudku soudu prvního stupně a pod výrokem V. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8.3.2020, když následně již bylo rozhodováno pouze usnesením z 9.6.2020 a vrácení přeplatku zálohy na důkaz.

5. Z uplatnění nároku na náhradu nemateriální újmy způsobené nesprávným úředním postupem a nezákonným rozhodnutím v řízení sp. zn. [REDAKCE] vedeném u Okresního soudu ve Vyškově doručovaném ze strany žalobce žalované ze dne 20.5.2020 má soud za prokázáno, že žalobce předběžně uplatnil svůj nárok na zaplacení nemajetkové újmy z titulu nesprávného úředního postupu v namítaném řízení ve celkové výši 169 995 Kč. Ze stanoviska žalované ze 4.11.2020 doručovaném žalobci má soud za zjištěno, že žalovaná věcně posoudila uplatněný nárok a žalobci přiznala zadostiučinění ve výši 15 750 Kč.
6. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady číslo 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v platném znění (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
7. Podle § 2 citovaného zákona odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
8. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
9. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí

žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

10. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihledne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihledne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména za a) k celkové délce řízení, za b) k složitosti řízení, za c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, za d) postupu orgánu veřejné moci během řízení a za e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
11. Po právní stránce soud předmětnou věc posoudil dle ustanovení § 1 odst. 1, § 5 písm. b), § 13 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 a 3 zákona č. 82/98 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 154 245 Kč s příslušenstvím, která mu měla vzniknout nesprávným úředním postupem, a to porušením povinnosti vydat rozhodnutí v řízení vedeném před Okresním soudem ve Vyškově pod sp. zn. [REDAKCE] v přiměřené lhůtě. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil ve smyslu §14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).
12. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda Okresní soud ve Vyškově v řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE] vydal rozhodnutí v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí OdpŠk. Pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a k významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ustanovení §31a odst. 3 OdpŠk, dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění, rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (k tomu srovnej například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31.8.2012, sp. zn. 30 Cdo 35/2012).
13. Při stanovení celkové doby řízení soud vyšel z toho, že občanské soudní řízení začíná doručením žaloby soudu a jeho konec pak spadá v jedno s okamžikem nabytí právní moci konečného rozhodnutí (jak uzavřel Nejvyšší soud ve stanovisku svého občanskoprávního a obchodního kolegia ze dne 13.4.2011, Cpjn 206/2010, část III. 1,2). Ve vztahu k žalobci, který v předmětném řízení vystupoval ve shodném procesním postavení žalobce, pak řízení počalo doručením žaloby 28.11.2013 a skončilo právní mocí konečného rozhodnutí 8.3.2020. Celkově tedy řízení trvalo po dobu 6 let a 3 měsíců, což se jeví i s ohledem na průběh řízení jako doba nepřiměřeně dlouhá. K tomuto závěru vede soud právě již vyhodnocení kritéria § 31a odst. 3 písm. d) OdpŠk, když shledal nedostatky v postupu Okresního soudu ve Vyškově během řízení, a to nekoncentrovanost na předmět sporu a z toho plynoucí opakované průtahy, případně vracení rozhodnutí soudu prvního stupně opakovaně soudem odvolacím bez věcného vyřízení. Jak bylo konstatováno koneckonců i ve vyjádření žalované, která taktéž při vyřizování nároku,

který byl u žalované předběžně uplatněn, dospěla k existenci odpovědnostního titulu, i zdejší soud zjistil v průběhu řízení opakovaná období procesní nečinnosti, a to především od března roku 2014, konkrétně 26.3.2014 bylo přeposíláno vyjádření žalovaného, až do března roku 2016, kdy s ohledem na dlouhodobou nepřítomnost předsedkyně senátu dospěl předseda soudu k nutnosti určit věc k projednání jinému soudci, (tedy po dobu 2 let), a dále za období od června roku 2018, kdy byl poprvé spis vrácen bez věcného vyřízení odvolacím soudem s ohledem na skutečnost, že nebylo rozhodnuto o celém předmětu řízení, až do května roku 2019, kdy došlo k vydání doplňujícího rozhodnutí, (tedy po dobu 11 měsíců). Tyto skutečnosti pak negativně poznamenaly délku řízení.

14. V důsledku porušení práva žalobce na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě mu vznikla nemajetková újma (presumovaný vznik újmy žalovaná nevyvracela), kterou je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo na místě spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.2.2012, sp. zn. 30 Cdo 2828/2011), žalovaná netvrdila a ani je soud neshledal.
15. Postup při určení přiměřené výše peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení stanovil ve své ustálené judikatuře Nejvyšší soud. Ten zdůraznil, že pro zachování jednotnosti rozhodování ve věcech odškodnění za porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě je nezbytné, aby soudy ve svých rozsudcích podrobně vysvětlily, z jaké základní částky odškodnění vyšly a jakým způsobem včetně procentního vyjádření zohlednily kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk při určení konečné výše odškodnění (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu z 21.10.2010, sp. zn. 30 Cdo 3026/2009). Na závěru o výši zadostiučinění by se měla kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk projevit ve stejném poměru, v jakém se podílela na celkové délce řízení; zásadně vhodnou formou tohoto projevu je procentní modifikace základní částky odškodnění za celé řízení (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23.10.2012, sp. zn. 30 Cdo 1710/2012).
16. Z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího soudu (viz např. rozsudky z 12.1.2011, sp. zn. 30 Cdo 1151/2009, ze dne 26.1.2011, sp. zn. 30 Cdo 4889/2009 nebo ze dne 13.7.2011 sp. zn. 28 Cdo 4540/2009) plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníkovi řízení základní částku v rozmezí 15 000 až 20 000 Kč za první 2 roky a dále pak za každý další rok řízení. Za posuzované řízení v délce 6 let a 3 měsíců soud přiznal žalobci základní částku ve výši 78 750 Kč, když vycházel z částky 15 000 Kč za první dva roky (každé soudní řízení musí trvat určitou dobu, přičemž nemajetková újma v prvních letech trvání řízení není příliš závažná) a z částky 15 000 Kč za každý další rok řízení, a z částky 1 250 Kč za každý další měsíc řízení. Uvedenou částku soud zvolil z důvodu, že délka řízení nebyla nikterak extrémní.
17. Tutu částku je pak nutno upravit předně v důsledku demonstrativně vyčtených kritérií uvedených pod písm. b) až e) § 31a odst. 3 OdpŠk, tj. s přihlédnutím za b) k složitosti řízení, za c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, za d) postupu orgánu veřejné moci během řízení a za e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
18. Pokud jde o složitost řízení, soud toto řízení shledává průměrně složitým. Soudy rozhodovaly na dvou stupních soudní soustavy, a to jedenkrát a dále jedenkrát soud prvního stupně doplňujícím rozsudkem, taktéž rozhodovaly na dvou stupních soudní soustavy, pokud jde o procesní rozhodnutí, ve věci byly prováděny listinné důkazy, znalecký posudek, který si vyžádal i zproštění znalce a následné ustanovení nového a následné určení znalečného, které bylo napadeno odvoláním, a o kterém taktéž bylo následně rozhodováno. Po procesní stránce se soud pak zabýval vadou žaloby, která byla odstraňována, opakovaně žádal zaplacení soudních

poplatků, které nebyly placeny s podáním návrhů, opakovaně vyzýval žalobce ke splnění procesních povinností. Ve věci bylo znalcem nařízeno místní šetření. Z důvodu složitosti procesní i skutkové uvedené shora soud nepovyšoval ani neponižoval základní částku finančního zadostiučinění.

19. Pokud jde o kritérium jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, soud uvádí, že částku základní ponižoval o 10 %. Z průběhu řízení soud dospěl k závěru, že žalobce řádně neplnil své procesní povinnosti, neboť podal soudu vadnou žalobu, 2 x nezaplatil soudní poplatek s podáním jednak návrhu ve věci samé, jednak následného odvolání ve věci, opakovaně byl vyzýván ke splnění procesních povinností, když tyto výzvy neplnil řádně a včas. Soud proto dospěl k závěru, že se i žalobce částečně na délce řízení podílel.
20. Pokud jde o kritérium postupu orgánu veřejné moci během řízení, soud navyšoval základní částku o 10 %. Jak soud uvedl již v úvodu při zjišťování existence odpovědnostního titulu, dospěl ke dvěma obdobím procesní nečinnosti, a to v období 2 let a dalšího období v trvání 11 měsíců popsanych shora. Tyto průtahy potom jednoznačně vedly k úvaze soudu o nepřiměřené délce daného řízení a jednoznačně dané řízení protáhly. Pokud jde o úvahy žalobce ohledně procesního postupu soudce ve věci, soud z obsahu spisu nedospěl k závěru, že by soudkyně jakkoliv žalobce v původním řízení poškozovala, jednala nestranně a měla snad úmysl řízení prodloužit nespravedlivým rozhodováním. Soud uvádí, že v rámci odškodňovacího řízení nemůže přezkoumávat nezávislý postup soudu prvního stupně týkající se procesního průběhu řízení a úkonů soudce, nad rámec toho zjištěná tvrzená pochybení nebyla nikterak ve spise zjištěna. Pokud žalobce uváděl, že neobdržel jakékoliv podání žalovaného, soud uvádí, že jednak z obsahu spisu vyplývá, že podání byla řádně přeposílána soudcem, nad rámec toho soud uvádí, že k takové povinnosti ani soudce zavázán není. Ostatní úkony pak byly činěny v řádných lhůtách a soud neshledal kromě shora uvedených dvou období procesní nečinnosti soudu žádné dílčí průtahy.
21. Pokud jde o kritérium významu předmětu řízení pro poškozeného, soud ponižoval základní částku o 80%. Ve shodě s vyjádřením žalované soud po zhodnocení skutkového stavu projednávaného řízení dospěl k závěru, že předmětem řízení bylo zaplacení částky 5 181 Kč s příslušenstvím ze smlouvy o dílo z reklamačního řízení, případně uložení povinnosti k odstranění reklamovaných vad. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 9.10.2012 sp. zn. 30 Cdo 3412/2011 pak vyplývá, že zadostiučinění poskytované podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/98 Sb. v případě nepřiměřené délky řízení musí být přiměřené újmě poškozeného, jejíž intenzita je dána především významem předmětu řízení pro poškozeného. Je-li předmětem řízení peněžité plnění, není obecně důvodné, aby ji zadostiučinění přiznané v penězích svou výší přesahovalo nadto několikanásobně, leda by pro mimořádnou výši zadostiučinění svědčilo některé z kritérií uvedených v § 31a odst. 3 písm. a) až d) uvedeného zákona. Soud proto vzal v potaz meritum věci a dospěl k závěru, že finanční zadostiučinění požadované žalobcem neodpovídá aktuální judikatuře Nejvyššího soudu ani specifikům projednávaného případu. Pokud žalobce ve svých skutkových tvrzeních odůvodňoval navýšení významu předmětu řízení z důvodu, že soud svou neschopností včas rozhodnout v očích zákazníků žalobce poškodil, a taktéž uváděl lživá obvinění, resp. křivá obvinění vyjádřená v rozsudku z 1.3.2018, soud těmito tvrzeními nepřesvědčil. Žalobce nikterak nespecifikoval, jaká lživá obvinění by se v rozsudku měla uvádět, nad rámec toho soud uvádí, že v průběhu řízení nebylo vydáno nezákonné rozhodnutí, tedy rozhodnutí, které by bylo pro nezákonnost zrušeno či změněno příslušným orgánem. Toto se z předmětného přílohového spisu nikterak nepodává, proto tvrzení žalobce o zvýšeném významu soud neshledal důvodnými, resp. není na místě přezkoumávat odůvodnění předmětného rozhodnutí, které nebylo nikterak následně odvolacím soudem rušeno.

22. Ze všech shora uvedených důvodů proto soud dospěl k závěru, že částka žalovanou proplacená ve výši 15 750 Kč odráží specifika projednávaného případu, neboť soud dospěl po uvedeném zhodnocení ke shodnému finančnímu plnění, které na předmětný případ přiléhá, a plně se s vyřízením nároku ze strany žalované ztotožnil.
23. S ohledem na argumentaci uvedenou shora proto soud pod výrokem I. zamítl nárok na zaplacení dalšího finančního zadostiučinění ve výši 154 245 Kč se zákonným příslušenstvím žádaným od 1.12.2020 do zaplacení.
24. Pod výrokem II. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaná byla ve věci zcela úspěšná, náleží jí proto náhrada nákladů nezastoupeného účastníka ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o.s.ř. ve výši 300 Kč za vyjádření k žalobě ze dne 17.2.2021.
25. Lhůta k plnění ve výroku II. byla stanovena dle ustanovení § 160 odst. 1, ve lhůtě 3 dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuce).

V Praze dne 8. dubna 2021

Mgr. Lucie Vítková v. r.
soudkyně